

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Obo/42/2012
Identifikačné číslo spisu:	7005203938
Dátum vydania rozhodnutia:	28.11.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:7005203938.3

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Prieceľovej a členiek senátu JUDr. Viery Pepelovej a JUDr. Gabriely Mederovej, v právnej veci žalobcov: 1/ H a H Makler, s. r. o., so sídlom: Lesnícka 3, Košice, IČO: 36 680 371, 2/ TRADETECH, spol. s r. o., so sídlom: Stará prešovská 10, Košice, IČO: 36 179 418, 3/ Z. I., nar. XX. XX. XXXX, K. 4/ KOLDENT, s. r. o., so sídlom: Šafárikova trieda 15, Košice, IČO: 36 587 451, všetci zast. advokátom JUDr. Alexandrom Fuchsom, so sídlom: Štúrova 20, Košice, proti žalovanému: JUDr. Michal Urban, správca konkurznej podstaty úpadcu Domácej potreby Prešov, štátny podnik v likvidácii, so sídlom: Hviezdoslavova 7, Prešov, IČO: 00 021 300, o vylúčení veci z konkurznej podstaty, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 9Cbi/132/2005-122 zo dňa 17. apríla 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 9Cbi/132/2005-122 zo dňa 17. apríla 2012 p o t v r d z u j e .

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach ako súd prvého stupňa rozsudkom č. k. 9Cbi/132/2005-122 zo dňa 17. 04. 2012 vylúčil z konkurznej podstaty úpadcu Domácej potreby Prešov, š. p. v likvidácii, Hviezdoslavova 7, Prešov, IČO: 00 021 300, nehnuteľnosti ležiace v Košiciach v kat. úz. A., zap. na LV č. XX XXX ako parc. č. XXXX/X (zast. plocha - 385 m²) a dom súp. č. XXXX ležiaci na parc. č. XXXX/X (ďalej tiež ako sporné nehnuteľnosti), a to v 1-ine. Súčasne žalovanému uložil povinnosť nahradiť trovy žalobcom na účet ich právneho zástupcu vo výške 420,55 eur do troch dní od jeho právoplatnosti.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 01. 06. 1999, č. k. 2K/66/99-3 vyhlásil na majetok dlžníka Domácej potreby Prešov, štátny podnik v likvidácii, konkurz a za správcu konkurznej podstaty ustanovil žalovaného. Uznesením zo dňa 08. 09. 2005, č. k. 2K/66/99-164 Krajský súd v Košiciach vyzval žalobcov, aby do 10 dní od doručenia uznesenia podali žalobu proti žalovanému o vylúčení veci z konkurznej podstaty. V priebehu konania pôvodní žalobcovia previedli svoje podiely na terajších žalobcov, o čom svedčí kúpna zmluva a výpis z listu vlastníctva č. XXXXX zo dňa 28. 10. 2008. Zámenu účastníkov na strane žalobcu súd uznesením povolil.

Prvostupňový súd ďalej uviedol, že pôvodná vlastníčka sporných nehnuteľností Dr. B. I., tieto nadobudla dňa 22. 03. 1995 v rámci dražby a od tej doby vstúpila aj do držby sporných nehnuteľností. V držbe pokračovali všetci jej právni nástupcovia, vrátane terajších žalobcov, a to prostredníctvom nájomcu, ktorému boli a sú sporné nehnuteľnosti prenajaté. V liste vlastníctva sú ako spoluvlastníci v jednej polovici vedení žalobcovia, úpadca nie je vedený ani len ako spoluvlastník. Spoluvlastníkom druhej polovice predmetných nehnuteľností je MVDr. T. Z., a to na základe rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 30. 06. 2000, sp. zn. 11C/1318/1997 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 03. 05. 2002, č. k. 16Co/271/2001-259. Dňa 31. 08. 2005 žalovaný nehnuteľnosti zapísal do súpisu konkurznej podstaty úpadcu.

Súd prvého stupňa poukázal na § 19 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní (ďalej len ZKV) a uviedol, že vylučovacie žaloby sa spravidla opierajú o vlastnícke práva tak, ako aj v prejednávanom prípade. Žalobcovia preukázali, že sú zapísaní ako vlastníci predmetných nehnuteľností v 1-ine. Ich právna predchodkyňa získala vlastníctvo v dražbe podľa § 299 Obchodného zákonníka (ďalej len Obch. zák.), na základe ktorej bola zapísaná v katastri nehnuteľností ako vlastníčka. Súdni však bolo neskôr konštatované, že vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam právna predchodkyňa žalobcov nemohla v dražbe podľa § 299 Obch. zák. nadobudnúť, pretože v rozhodnom období bolo možné nadobudnúť vlastníctvo len spôsobom taxatívne upraveným v ust. § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), keďže neexistovala osobitná právna úprava nadobudnutia vlastníctva pri verejných dražbách konaných podľa § 299 ods. 2 Obch. zák. Preto v tomto prípade k nadobudnutiu vlastníctva dražbou nedošlo.

V ďalšom súd prvého stupňa poukázal na § 134 ods. 1, ods. 3 OZ a uviedol, že držba žalobcov, resp. priamych predchodcov začala dňa 22. 03. 1995 na základe príklepu na dražbe. Túto nehnuteľnosť užívajú doposiaľ, v dôsledku ktorej skutočnosti bola prvá podmienka vydržania naplnená dňa 22. 03. 2005. V čase vstupu do užívania (po dražbe) žalobcovia (resp. ich právni predchodcovia) nemali dôvod pochybovať o tom, že sú vlastníckmi nehnuteľností, aj keď za jej právny titul považovali príklep na dražbe. Zdôraznil, že v prípade dražby sa vlastníctvo nadobúda udelením príklepu. Za tejto situácie žalobcovia, resp. ich právna predchodkyňa i pri zachovaní náležitej opatrnosti, ktorú možno s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu na každom subjekte požadovať, bola presvedčená, že predmet dražby je jej vlastníctvom a že jej taký právny titul svedčí. Dobromyseľnosť mohol účinne nabúrať (rušiť) len ten, komu by inak svedčilo vlastnícke právo. Za takýto subjekt možno považovať iba úpadcu, resp. správcu konkurznej podstaty. Tento nabúral dobromyseľnosť tým, že dňa 31. 08. 2005 zaradil nehnuteľnosti do konkurznej podstaty. Stalo sa tak však až po uplynutí desaťročnej vydržacej lehoty, ktorá uplynula dňa 22. 03. 2005. Za relevantné nabúranie dobromyseľnosti nemožno považovať žalobu MVDr. Z., keďže tento nie je osobou majúcou právny záujem na veci (dobromyseľnosť nemôže namietat hocikto). Pokiaľ je dohoda o vydaní veci z úpadcu na MVDr. Z. neplatná, nemožno MVDr. Z. považovať za právneho nástupcu úpadcu tak, ako to tvrdí žalovaný. MVDr. Z. nemožno považovať za účinného rušiteľa držby už aj s poukazom na to, že tento bol so svojím nárokom (v tejto časti) pred súdom neúspešný. Na rušenie MVDr. Z. teda nemožno prihliadnuť a nemá pre rozhodnutie právny význam.

Vychádzajúc z uvedených zistení súd prvého stupňa dospel k záveru, že žalobcovia preukázali nadobudnutie vlastníctva k polovici sporných nehnuteľností vydržaním (nie dražbou, ktorá len preukazuje dobromyseľnosť), preto súd vylúčil tieto nehnuteľnosti z konkurznej podstaty úpadcu.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. a úspešným žalobcom priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 420,55 eur za 2 úkony právnych služieb v roku 2005, 3 právne úkony v roku 2009 a 2 právne úkony v roku 2012, vrátane režijných paušálov, v súlade s príslušnými ustanoveniami vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný (ďalej tiež

ako odvolateľ) argumentujúc, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p.), súčasne že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.). Odvolaciemu súdu navrhol, aby napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Žalovaný vo svojom odvolaní poukázal na rozsudok Okresného súdu Košice II č. k. 11C 1318/97-171 zo dňa 30. 06. 2000, ktorým súd určil, že výlučným vlastníkom sporných nehnuteľností je MVDr. T. Z.. Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 16Co/271/01-259 zo dňa 03. 05. 2002 prvostupňový rozsudok zmenil tak, že žalobu MVDr. Z. o určenie vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam v rozsahu prevyšujúcom 1 zamietol. Nehnuteľnosti boli MVDr. Z. vydané Domácimi potrebami Prešov, š. p., na základe dohody o vydaní veci podľa zákona č. 87/1991 Zb. (registrovanou Štátnym notárstvom Košice - mesto dňa 15. 09. 1992 pod č. R VI 66/92). Na predmetné nehnuteľnosti MVDr. Z. ako konateľ spoločnosti CAPRICORN, s. r. o., Košice, uzavrel s bankou Bohemia, a. s., podľa § 151a a nasl. OZ záložnú zmluvu, ktorou bol zabezpečený úver. Z dôvodu, že menovaná spoločnosť záväzky z úverovej zmluvy riadne nesplnila, banka Bohemia, a. s., ako veriteľ, predala založené nehnuteľnosti na verejnej dražbe podľa § 299 ods. 2 Obch. zák. Vydraziteľkou nehnuteľností sa stala MUDr. B. I., rod. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom: Z.

Vo vzťahu k postupu Katastrálneho úradu v C., Správa katastra C., ktorý podľa § 7 ods. 1 zákona č. 265/1992 Zb. vykonal v katastri nehnuteľností záznam, žalovaný uviedol, že tento záznam mohol vykonať len vtedy, ak by to osobitný predpis upravoval. Keďže však osobitný predpis upravujúci prevod vlastníckeho práva pri predaji nehnuteľnosti na dražbe podľa § 299 ods. 2 Obch. zák. neexistuje, mohol katastrálny úrad len povoliť vklad podľa § 2 zákona č. 265/1992 Zb. na základe zmluvy.

Žalovaný v ďalšom poukázal na uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 13Co 278/98-132 zo dňa 23. 11. 1999, vo vzťahu ku ktorému uviedol, že zásah do vlastníckeho práva výkonom záložného práva sa môže uskutočniť iba v rozsahu účelu, pre ktorý bolo záložné právo zriadené. Teda i pri postupe podľa § 299 ods. 2 Obch. zák. sa musí rešpektovať podstata inštitútu záložného práva ako inštitútu hmotnoprávneho a mať na zreteli, že jeho výkon je inštitútom procesným. Ust. § 299 ods. 2 Obch. zák. dovoľuje zástavnému veriteľovi vydražiť nehnuteľnosť „z voľnej ruky“, avšak toto právo nemôže byť realizované inak, než legálnym procesom.

Skutočnosť, že MUDr. B. I. (vydražiteľka), ani jej právni nástupcovia vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam nenadobudli a ich zápisy na LV č. XXXXX sú neplatné, potvrdzuje aj Katastrálny úrad v C. vo svojej odpovedi č. PO983/2009-AF19 zo dňa 08. 06. 2009 na žiadosť MVDr. Z. o prešetrovanie postupu pri zápisoch prevodu majetkových práv k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXXX. Po preskúmaní všetkých prevodov, týkajúcich sa nehnuteľností zaevidovaných na označenom liste vlastníctva, menovaný úrad zistil, že osvedčenie notára o priebehu verejnej dražby podľa § 299 ods. 2 Obch. zák. č. N 38/95, Nz 37/95, vydané podľa zákona č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti, nebolo verejnou listinou, spôsobilou na zápis do katastra nehnuteľností záznamom. Neplatnými právnymi úkonmi boli potom aj prevody vlastníckeho práva z vlastníčky MUDr. B. I. na ďalších nadobúdateľov.

Žalovaný ďalej poukázal na predchádzajúci rozsudok súdu prvého stupňa č. k. 9Cbi/132/2005-62 zo dňa 30. 07. 2009, ktorým súd sporné nehnuteľnosti z konkurznej podstaty úpadcu vylúčil, a to v 1-ine. Na odvolanie žalovaného Najvyšší súd Slovenskej republiky predmetný rozsudok uznesením č. k. 5 Obo 108/2009-108 zo dňa 29. 09. 2010 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalovaný v dovolaní poukázal na právny názor vyslovený odvolacím súdom v jeho uznesení, majúci za to, že súd prvého stupňa tento nerešpektoval a bez vykonania nariadeného dokazovania rozhodol napadnutým rozsudkom o vylúčení sporných nehnuteľností z konkurznej podstaty úpadcu z tých istých dôvodov, ako vo svojom skoršom rozsudku zo dňa 30. 07. 2009.

Žalovaný má za to, že v prejednávacom prípade nebol dodržaný zákonný postup pri nadobudnutí vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, preto sa podľa jeho názoru jedná o absolútne neplatný právny úkon

podľa § 39 OZ. Uviedol, že absolútna neplatnosť nastáva priamo zo zákona a pôsobí od začiatku (ex tunc) voči každému. Absolútnu neplatnosť právneho úkonu nie je možné konvalidovať dobromyseľnosťou, a teda v takomto prípade vydržanie vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam nie je možné.

K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadrili žalobcovia (č. l. 135 - 136), ktorí navrhli napadnutý rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdiť a žalovaného zaviazat' na náhradu trov odvolacieho konania v celkovej výške 66,32 eur.

Žalobcovia vo svojom vyjadrení uviedli, že pokiaľ nebol dodržaný postup, súvisiaci s dražobným predajom, môže to znamenať len toľko, že vlastnícke právo týmto pôvodne zamýšľaným spôsobom nemohli ich právni predchodcovia nadobudnúť. Samo osebe to však nevylučuje možnosť nadobudnutia vlastníckeho práva iným spôsobom (na základe iného právneho titulu). Poukázali na súdnu prax, v ktorej je bežné, že ak dôjde k uzavretiu neplatnej ústnej zmluvy o prevode nehnuteľnosti, túto treba považovať za absolútne neplatný právny úkon. Napriek tomu sa však pripúšťa, že nadobúdajúca osoba sa stala vlastníkom dobromyseľnou nerušenou držbou nasledujúcou po absolútne neplatnom právnom úkone. Právny názor žalovaného o tom, že absolútnu neplatnosť právneho úkonu nemožno konvalidovať dobromyseľnosťou, považujú žalobcovia za neakceptovateľný. Majú za to, že nerušenou dobromyseľnou držbou, trvajúcou najmenej po zákonom predpísanú dobu, možno vlastnícke právo nadobudnúť aj napriek tomu, že pôvodne zamýšľaný právny úkon (ktorým malo k nadobudnutiu vlastníctva dôjsť), sa ukázal byť ako absolútne neplatný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 201, § 204 ods. 1 O. s. p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 202 O. s. p.), preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, a preto napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Predmetom konania je vylučovacia žaloba, ktorou sa žalobcovia domáhajú, aby súd z konkurznej podstaty úpadcu Domácej potreby Prešov, štátny podnik v likvidácii, so sídlom: Hviezdoslavova 7, Prešov, IČO: 00 021 300, vylúčil nehnuteľnosti ležiace v C. v kat. úz. A., zapísané na LV č. XXXXX ako parcela č. XXXX/X (zast. plocha o výmere 385 m²) a dom súpisné č. XXXX, ležiaci na parcele č. XXXX/X, a to v 1-ine.

Podľa § 6 ods. 1 ZKV, majetok podliehajúci konkurzu tvorí konkurznú podstatu.

Podľa § 19 ods. 1 ZKV, ak sú pochybnosti, či vec patrí do podstaty, zapíše sa do súpisu podstaty s poznámkou o nárokoch uplatnených inými osobami alebo s poznámkou o iných dôvodoch, ktoré spochybňujú zaradenie veci do súpisu.

Podľa § 19 ods. 2 ZKV, súd uloží tomu, kto uplatňuje, že sa vec nemala do súpisu zaradiť, aby v lehote určenej súdom podal žalobu proti správcovi na súde, ktorý vyhlásil konkurz. V prípade, že žaloba nie je podaná včas, predpokladá sa, že vec je do súpisu zahrnutá oprávnene.

Z obsahu spisu je zrejmé, že Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 2K/66/99-3 zo dňa 01. 06. 1999 vyhlásil na majetok dlžníka - Domácej potreby Prešov, štátny podnik v likvidácii, konkurz. Týmto dňom sa stal z dlžníka úpadca. Za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený žalovaný - JUDr. Michal Urban, ktorý dňa 31. 08. 2005 zapísal sporné nehnuteľnosti do súpisu konkurznej podstaty úpadcu. Na námietku pôvodných žalobcov (ktorými boli Ing. M. I., Z. I., Ing. M. I., Ing. O. I., MVDr. B. I. a Ing. A. L.), Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 2K 66/99-164 zo dňa 08. 09. 2005 vyzval žalobcov, aby v lehote do 10 dní od doručenia uznesenia podali žalobu proti žalovanému o vylúčenie veci z konkurznej podstaty úpadcu.

Výplývajúce z výpisu z listu vlastníctva č. XXXXX, žalobcovia sú spoluvlastníkmi sporných

nehnuteľností v jednej polovici; spoluvlastníkom druhej polovice je MVDr. T. Z., nar. XX. XX. XXXX, a to na základe rozsudku Okresného súdu Košice II, č. k. 11C 1318/97-171 zo dňa 30. 06. 2000, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 16Co/271/01-259 zo dňa 03. 05. 2002.

Odvolateľ vo svojom odvolaní prvostupňovému súdu vytkol, že nerešpektoval právny názor odvolacieho súdu, vyslovený v jeho predchádzajúcom zrušujúcom uznesení č. k. 5 Obo 108/2009-108 zo dňa 29. 09. 2010 a sporné nehnuteľnosti vylúčil z konkurznej podstaty úpadcu bez toho, aby vo veci vykonal dokazovanie, nariadené ohľadne platnosti, resp. neplatnosti nadobudnutia vlastníckeho práva žalobcami, resp. ich právnymi predchodcami v rámci dražby, uskutočnenej podľa § 299 ods. 2 Obch. zák. v znení platnom v čase realizácie dražby.

S uvedenou námietkou žalovaného súhlasiť nemožno, pretože súd prvého stupňa otázku platnosti nadobudnutia vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam skúmal, a to so zreteľom na ich vydržanie ako jeden zo spôsobov nadobudnutia vlastníckeho práva zo zákona. Prvostupňový súd správne posúdil tak predpoklady vydržania, ako aj moment začatia plynutia vydržacej doby, ako aj jej uplynutie.

Žalobcovia sporné nehnuteľnosti nadobudli od pôvodných žalobcov na základe kúpnej zmluvy V-11884/2008 zo dňa 28. 10. 2008, uzavretej podľa § 588 a nasl. OZ. Vo vzťahu k nadobudnutiu týchto nehnuteľností ich právnou predchodkyňou, Dr. B. I. - kúpou v dražbe dňa 22. 03. 1995 podľa § 299 OZ, súd prvého stupňa skonštatoval, že v predmetnom prípade k nadobudnutiu jej vlastníctva dražbou nedošlo, a to s poukazom na § 132 ods. 1 OZ, ktorý osobitnú úpravu nadobudnutia vlastníctva pri verejných dražbách, konaných podľa § 299 ods. 2 Obch. zák. neobsahoval, a teda v rozhodnom období bolo možné nadobudnúť vlastníctvo len spôsobom taxatívne upraveným v ust. § 132 ods. 1 OZ.

Je nesporné, tak ako to uvádza vo svojom odvolaní aj žalovaný, že absolútna neplatnosť právneho úkonu nastáva bez ďalšieho priamo zo zákona (ex lege) a pôsobí od začiatku (ex tunc) voči každému. Súdsť musí na absolútnu neplatnosť vždy prihliadať. Nemožno však súhlasiť s názorom žalovaného, že nadobudnutie vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam nie je možné získať ani vydržaním.

Problematiku vydržania upravuje Občiansky zákonník v § 134 ods. 1, ktorý ustanovuje, že oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o huteľnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť. Do tejto doby sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca (§ 134 ods. 3 OZ).

Vydržanie predstavuje osobitný originálny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva zo zákona (ex lege), za splnenia zákonom predpokladaných podmienok, ktorými sú spôsobilý predmet vydržania, oprávnenosť držby a nepretržitosť držby počas celej zákonom stanovenej doby.

Podľa § 130 ods. 1 OZ, ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

Skutočnosť, či držiteľ veci je dobromyseľný alebo nedobromyseľný, je treba hodnotiť ako objektívne kritérium (a teda nielen zo subjektívneho hľadiska ako osobné presvedčenie samotného držiteľa veci). Okolnosti, z ktorých možno usudzovať na existenciu dobromyseľnosti, musí v spore preukázať držiteľ veci (nadobúdaci titul, i keď neplatný). V prípade pochybností o tom, či ide o držbu oprávnenú, platí vyvrátená právna domnienka, že držba je oprávnená. Ten, kto dobromyseľnosť držiteľa popiera, má dôkazné bremeno na preukázanie neoprávnenej držby. Výsledkom splnenia všetkých zákonom požadovaných predpokladov vydržania je nadobudnutie vlastníckeho práva k veci vydržiteľom, a to okamihom uplynutia vydržacej doby.

Vo vzťahu k nadobudnutiu vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam žalobcami (resp. ich právnymi predchodcami), a to vydržaním, je relevantné, že sporné nehnuteľnosti po tom, ako ich od 22. 03. 1995 začali užívať na základe príklepu na dražbe, užívali ako dobromyseľní držiteľia. I keď táto držba nasledovala po absolútne neplatnom právnom úkone, nemožno poprieť, že išlo o nerušenú

dobromyseľnú držbu po dobu predpísanú zákonom, t. j. desať rokov, ktorá uplynula dňa 22. 03. 2005 (teda ešte pred zaradením nehnuteľností do súpisu konkurznej podstaty úpadcu dňa 31. 08. 2005). Žalobcovia (ich právni predchodcovia) totiž tieto nehnuteľnosti užívali v dobrej viere, že im patria, a teda že sú ich vlastníctvom.

Vo vzťahu k dražbe preto prvostupňový súd správne zdôraznil, že táto je významná vo vzťahu k dobromyseľnosti pri vydržaní predmetných nehnuteľností žalobcami, resp. ich priamymi predchodcami počnúc od 22. 03. 1995 na základe príklepu na dražbu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, keďže žalobcovia nadobudnutie vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam vydržaním preukázali, v dôsledku ktorej skutočnosti prvostupňový súd tieto z konkurznej podstaty úpadcu vylúčil, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, stotožňujúc sa s jeho správnosťou v zmysle § 219 O. s. p. potvrdil ako vecne správne.

O trovách odvolacieho konania rozhodne odvolací súd samostatným uznesením v zmysle § 214 ods. 5 O. s. p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.